

Den beste gaven

Av Gayle Kinney-Cornelius
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Josiah gledet seg. I dag var pappas fødselsdag! Mamma satte opp fargerike flagg på kjøkkenet. Hun laget også en spesiell bursdagskake.

“Vi burde gi ham gaver,” sa Josiah.

“Ja!” sa lillesøsteren hans, Madeline. Men hva?”

“Jeg har en idé.” Josiah gikk ut i boden. Han tok noen trestykker og limte dem sammen for å lage en liten benk.

“Jeg plukket noen blomster til pappa fra hagen hans!” Madeline holdt opp blomstene. “Tror du han vil like dem?”

Josiah nikket. “Jeg gleder meg til han får se gavene sine!”

Den ettermiddagen sang Josiah og Madeline bursdagssangen og spiste kake sammen med pappa.

“Nå er det tid for gaver!” sa Josiah. Han ga pappa gaven sin.

Pappa tok av papiret. “Oi! Det var flott gjort. Tusen takk!” Pappa ga Josiah en klem.

Så ga Madeline pappa blomstene.

“Tusen takk!” smilte pappa. “Disse er nydelige!”

Snart var det på tide å rydde opp. “Josiah, kan du hjelpe til med å rydde av bordet?” spurte mamma.

“Selvfølgelig,” sa Josiah. Han smilte og bar oppvasken bort til vasken.

“Jeg kan også hjelpe til,” sa Madeline.

Pappa smilte bredt. “Jeg blir så glad når dere to hjelper og er snille mot hverandre. Jeg vet at det også gjør Jesus glad. Det er den beste gaven av alle!”

Senere lekte Josiah og Madeline med lekene sine. Josiah laget et høyt tårn av klosser. Den var nesten like høy som han var! Men så veltet Madeline det.

“Hei!” sa Josiah. “Du ødela tårnet mitt!” Han tok en leke fra Madeline.

“Den er min!” ropte Madeline.

Pappa kom bort til dem. Han rynket pannen. Han minnet dem på å byttelåne på lekene sine.

Da pappa gikk, spurte Josiah: “Så du pappas ansikt? Han virket lei seg.”

“Hvorfor var han lei seg?” spurte Madeline.

“Han sa at den beste gaven var at vi skulle være snille,” sa Josiah. Men vi glemte det.”

“Å.” Madeline så ned i gulvet. “Unnskyld at jeg veltet tårnet ditt.”

“Det går bra,” sa Josiah. “Unnskyld for at jeg ble så sint. La oss være snille resten av dagen.”

“Men hva om vi glemmer?” spurte Madeline.

“Da må vi si unnskyld og prøve å være snille igjen,” sa Josiah.

Josiah og Madeline ryddet opp klossene. Så lekte de en ny lek. Da pappa gikk forbi, smilte han.

“Jeg tror vi klarte det!” hvisket Madeline til Josiah. “Vi ga pappa en flott gave!”

Josiah smilte. “Ja, det gjorde vi. Og det er en gave til Jesus også!” ●

Hva følte pappa da Josiah var snill mot Madeline?